

ONbesneden oren

“Tegen wie zal ik spreken, en wie zal ik waarschuwen dat zij zullen luisteren?”

Dit was de klacht van de profeet Jeremia (zie Jer. 6:10a, HSV). En... wij zullen ons de grote droefheid van de profeet enigszins kunnen voorstellen als wij weten welk een ernstige boodschap hij te brengen had (zie de voorafgaande verzen van Jeremia 6, vooral vers 1).

Is er iets dat een oprechte dienstknecht van de Here meer kan smarten dan dit: dat het volk dat hij waarschuwt, omdat het in groot gevaar verkeert, niet wil luisteren? Een volk bovendien waarmee hij zich nauw verbonden weet! Niemand heeft deze smart beter onder woorden kunnen brengen dan Jezus Christus Zelf in Mattheüs 23 vers 37 (HSV):

- “Jeruzalem, Jeruzalem, u die de profeten doodt en stenigt die naar u toe gezonden zijn! Hoe vaak heb Ik uw kinderen bijeen willen brengen, zoals een hen haar kuikens bijeenbrengt onder haar vleugels; maar u hebt niet gewild!”

Veel is er sinds de dagen van Jeremia in de wereld veranderd, maar het volk van God is nog altijd (even) traag om (goed) te luisteren! **“Tegen wie zal ik spreken”**, geeft de crisis weer waarin menige – door God gezonden – boodschapper zich vandaag de dag bevindt. En de droefheid van de boodschapper is dan ook Gøds droefheid! Jeremia vroeg als het ware aan de Heer: “Heeft het prediken nog wel zin?”

Maar... ook Gods huidige boodschappers kunnen zich dit regelmatig afvragen: **“Wie zal ik waarschuwen dat zij zullen luisteren?”** Want ook vandaag de dag kunnen Zijn boodschappers zeggen: **“Zie, onbesneden is hun oor, zodat ze niet in staat zijn om er acht op te slaan”** (Jer. 6:10b, HSV). Wij kunnen ons de moedeloosheid van Jeremia dus ook goed voorstellen.

En... er zijn ook nu – gelukkig – nog Jeremia’s en Elia’s onder ons! Maar... ook vandaag de dag gebeurt – helaas – nog steeds hetzelfde! De meeste christenen zijn even onverbeterlijk als de oude Israëlieten. Men spøt zelfs met het Woord (zie Jer. 6:10c). **Hoorders van het Woord zijn er genoeg, maar DADERS van het Woord moet men met een kaarsje zoeken!**

Voor wie er belang in stelt te weten wat toch de oorzaak van dit alles is, staat er in Jeremia 6 vers 10 nog iets anders geschreven: *“ONbesneden is hun oor”* (zoals het zo “mooi” in de Statenvertaling staat). ONbesneden oren horen bij ONbesneden harten, en dat zijn: **harten die NIET wedergeboren zijn.**

Wat BESNEDEN oren uitwerken, lezen wij in Psalm 40 vers 7-9 (SV/HSV):

- *“U hebt geen vreugde gevonden in slachtoffer en spijsoffer; **U hebt mij de oren doorboord**; brandoffer en zondoffer hebt U niet geëist... **Ik vind er vreugde in, mijn God, om Uw welbehagen te doen; Uw wet draag ik diep in mijn binnenste”.***

Het verband met de besnijdenis van het hart is duidelijk: “men ervaart VREUGDE (in de oude Statenvertaling staat: LUST) om Gods welbehagen te doen”. Wedergeboorte is een werk van God, het is niet ONS werk. Wij WORDEN wedergeboren. Maar, zoals wij uit de gelijkenis van de zaaier kunnen weten (zie Matth. 13:1-9 en 18-23), kunnen wij wél zorgen voor de juiste omstandigheden die wedergeboorte – en **groei van het wedergeboren leven** – mogelijk maken:

- *“...En Hij sprak tot hen veel dingen door gelijkenissen. Hij zei: Zie, een zaaier ging eropuit om te zaaien. En toen hij zaaide, viel een deel van het zaad langs de weg; en de vogels kwamen en aten dat op. Een ander deel viel op steenachtige plaatsen, waar het niet veel aarde had; en het kwam meteen op, doordat het geen diepte van aarde had. En toen de zon opgegaan was, verschroeide het; en doordat het geen wortel had, verdorde het. Een ander deel viel tussen de dorens; en de dorens kwamen op en verstikten het. En weer een ander deel viel in de goede aarde en gaf vrucht, het ene honderd-, het andere zestig-, en een ander dertigvoudig. **Wie oren heeft om te horen, laat hij horen.**” (Matth. 13:1-9, HSV).*
- *“Luistert ú dan naar de gelijkenis van de zaaier. Als iemand het Woord van het Koninkrijk (van God) hoort en het niet begrijpt, dan komt de boze (met zijn satanische, ofwel duivelse/demonische machten) en rukt weg wat in zijn (of haar) hart gezaaid was; dat is hij (of zij) bij wie langs de weg gezaaid is. Maar bij wie op de steenachtige grond gezaaid is, dat is hij die het Woord (van God) hoort en dat meteen met vreugde ontvangt. Hij heeft echter geen wortel in zichzelf, maar hij is iemand van het ogenblik; en als er verdrukking of vervolging komt omwille van het Woord, struikelt hij meteen. En bij wie in de dorens gezaaid is, dat is hij die het Woord (van God) hoort; maar de zorgen van deze wereld en de verleiding van de rijkdom verstikken het Woord, en het wordt onvruchtbaar. **Bij wie in de goede aarde gezaaid is, dat is hij die het Woord (van God) HOORT en BEGRIJPT, die ook VRUCHT DRAAGT en VOORTBRENGT, de één honderd-, de ander zestig-, en de ander dertigvoudig”** (Matth. 13:18-23, HSV).*

WEG met de verharding, WEG met de oppervlakkigheid, WEG met de wereldsgezindheid!! Als u God, Die heden nòg spreekt en waarschuwt, niet wilt bedroeven – of als u, op zijn minst, het goede voorheeft met uzelf – stel dan orde op zaken in uw leven! En wacht daarmee niet te lang!

H. Siliakus¹

“Het pad ten leven is voor hem die vermaning in acht neemt, maar wie bestraffing achter zich laat, doet dwalen.”

(Spreuken 10:17, HSV)

¹ Artikel van H. Siliakus, uit het blad ‘De Tempelbode’ van juli 1983. Enigszins bewerkt door A. Klein.